

jeg mener, at den eneste Maade, hvorpaa dette kunde skee, er ved en særlig Lovbestemmelse. Ex. i Form af en Bevilling, der kunde fremkomme ved næste Finantslov. Det er den eneste Maade, hvad jeg derimod paa det Bestemteste maa modsigge, det er, at Regjeringens skulde have i sin Magt at bøde Lovbestemmelser paa en saadan Maade, at de ved Billighedshensynet skete sig selv. Det er ikke muligt, og jeg maa bestemt værges mig derimod. Jeg troer ikke, at det nogenstunde vilde kunne være Thingets Mening, at friste Regjeringen ind paa en saadan Vej.

Fscherning: Jeg maa ganske give den ærede Finantsminister Medhold deri. Det er rigtigt fra Regjeringens Side, at holde sig til den strenge Fortolkning; men det er ogsaa ganske vist, at ved Siden af den maa der i Pensionssanliggender gives den Udvei, at komme ind paa en billig og hensigtsvarende Afgjørelse saaledes, som det ogsaa er skeet flere Gange ved Love, angaaende særlige Pensioner, som man ikke har anseet det for rigtigt at fassatte efter de bestaaende Pensionregler. Med Hensyn til Posterne 12 og 13 er det mig meget kjært, at høre de Ord, som ere udtalte af Finantsministeren. Jeg skal derved kun gjøre den Bemærkning, at han dog ikke har lagt tilstrækkelig Vægt paa, hvad de fem Mars Bortpenge betyde; thi de tælle med til Tjenestearene, naar Beregningen af Pensionen opgjøres, og, da Tjenestearenes Antal spiller en ikke ringe Rolle ved Fastsættelsen af Pensionen, er det ikke uvigtigt for en Mand at vinde 5 Mars Tjeneste mere, naar Beregningen af hans Pension skal endeligt opgjøres.

Krigsministeren: Det er ganske vist, som den sidste ærede Taler ansatte, at det er af den største Vigtighed for de Officerer, som afgaae paa Pension, om de komme til at staae paa Bortpenge i 5 Aar eller ikke. Det vil have en meget væsentlig Indflydelse paa deres Pensionsbestemmelse, og, naar det er ønsket, at der skulde fremkomme et Lovforslag i saa Henseende, hvilket ogsaa af Finantsministeren er omtalt som ønskeligt, saa er jeg ogsaa meget villig til at tage denne Sag under Overvejelse,

skjøndt der ikke er saa ganske saa Vanskeligheder, at overvinde. Jeg skal deriblandt nævne, at der under hele Krigen, ligesom 1848 til 1850, er afgaaet Officerer. Skulde disse nu alle behandles paa samme Maade, uanset Grunden til deres Afskedigelse? Det kan vist ikke være Hensigten; og at classificere dem efter de Indstillinger, der i sin Tid for Enhver især ere skete til Kongen, lader sig ikke godt gjøre. I mine Tanker er der kun een Vej at gaae, og det er den, at behandle dem alle eens. En saadan Lov vilde for Eftertiden være af den største Vigtighed; naar først en saadan Lov er vedtagen, vil det have tilfølgende, at der i enhver Indstilling til Kongen om Afskedigelse vil blive anført, om den Paagjældende skal behandles efter denne Lov eller ikke, og saa vil Vanskeligheden være hævet; men for den forbigangne Tid vil det ikke være let at benytte den. Jeg er imidlertid meget villig til at antage den mildeste Fortolkning; jeg har tidligere under Forhandlingerne idag ytret, at der er megen Anledning til at gjøre, hvad der staaer i Bestyrelsens Magt, for at forbedre de afgaaede Officerers Kaar. Det er ganske vist haardt, efter hæderlig at have gjort 3 Mars Felttog, at maatte leve med Familie i meget knappe Kaar, som ikke faa af disse Mandere nødsagede til. Naar man vil benytte den Bemyndigelse, som er givet i Finantsloven, vil der være Udvei til noget at forbedre deres Kaar; men de foretrakke, som anført, at faa en fast Pension, og dertil vil jeg ogsaa gjerne bidrage, hvad der staaer i min Magt, men jeg seer endnu ikke, hvorledes det skulde lade sig gjøre paa en fyldestgjørende Maade.

Winther: Ja, det har ikke kunnet andet end glæde mig at høre den Omhu, hvormed Regjeringen holder sig til Loven, og der skal Ingen være senere end jeg til at friste den ind paa en anden Vej, navnlig med Hensyn til de Forhold, hvorom der her er Tale; men derpaa gif heller ikke min Udtalelse ud; thi jeg sagde jo blot, at, hvis Manden indkom med et nyt Andragende til Ministeriet, saa troede jeg, at der i den af mig citerede Lovbestemmelse kunde findes en Grund for Ministeriet til af Billighedshensyn at indstille ham til en Pensionsforhøielse. Ministeriet kom jo der-